

جغرافیای طبیعی

جغرافیای طبیعی

شهرستان شبستر که در دفاتر مالیاتی سابق و مکاتبات اداری بنام (ارونق وانزاب) مضبوط و در بین اهالی محل و شهرستان های همجوار بنام گوئی مشهور است، در شمال غربی تبریز واقع و محدود است. از طرف شمال به شهرستان های مرند و خوی و از مشرق به تبریز و بخش اسکو و از شمال شرق به شهرستان اهر و از مغرب به سلماس و از جنوب به دریاچه ارومیه و بین ۳۷ درجه و ۴۲ دقیقه عرض شمالی و ۴۵ درجه و ۵ دقیقه و ۴۶ و ۹ دقیقه طول شرقی ارنصف النهار گرینویچ واقع شده است و مانند پلی است که تبریز را به سلماس و از این طریق به ارومیه و خوی مربوط می کند.

کوه میشو با جهت شرقی و غربی بطول بیش از یکصد کیلومتر و عرض سی کیلومتر مانند دیواری سراسر شمال منطقه رامی پوشاند و این شهرستان را از شهرستان های مرند و خوی جدا می کند و جنوب آنرا دریاچه ارومیه اشغال کرده است. و بدین ترتیب اهمیت استراتژیکی خط ساحلی دریا در جنوب و در شمال کوه میشو تشکیلی می دهند که موقعیت منحصر به فرد جغرافیایی و از مهمترین ویژگی های طبیعت منطقه می باشد. این شهرستان را به دو منطقه از لحاظ طبیعی تقسیم شده است که یکی کوهستانی و دیگری جلگه ای است.

کوههای میشو (میشوداغ) در امتداد کوههای قره داغ قرار گرفته است. بلندترین قله آن بنام علی علمدار ۳۱۵۵ متر و شانجان ۳۱۲۵ متر ارتفاع دارد. جهت آشنایی با مناطق و ارتفاعات این کوهستان که مجد تمهید آنها در گذشته عموماً شکل ظاهری محل قرارگیری آنها بوده است ذیلامعانی برخی اصلاحات رودها و گردنه ها ذکر میشود: خرمن یری (خرمنگاه) - گوآدره (دره گواه) - قولاخلی داش (سنگ گوش دار) - قیزیل دره (دره طلا) قیزلربولاغی (دره دختران) - گورگور (دره طنین دار) - دانا قیران (گاوندکش) - گوی زنگی (زنگ آبی) - سرین چشمه (چشمه سرد) - بش مزار (ینج مزار) - آناقیری (قبر مادر) - داش باشی (سرسنگ) - سیرسر (سر سیاه) - ایت بولاغی (چشمه سگ) - ابری یول دیبی (پایان گذرگاه کچ) - قره داشلار (سنگ های سیاه) - گورگور گدیکی (پیچ گورگور) - قانلی یورد آغزی (مسکن خونین) - قره دره (دره سیاه) - بنداوستی (بالای بند) - عمر بازسی (کمره عمر) - زلیج دره (دره زلیج) - قوبا داشلار (تل سنگها) - دریان یولاغی (گذرگاه دریان) - ساری داش (سنگ زرد) - گوللر (استخرها) کوه میشو به جهت شرقی غربی، بطول بیش از ۱۱۰ کیلومتر و عرض آن ۳۰ کیلومتر است.